

[Valdemar Thomsen.]

og jeg tror nu ikke, naar det kommer til Stykket, at der er ret mange, der vil holde paa, at de er saa absolut uvildige. I øvrigt tror jeg, at en Fortsættelse her kun vil blive Gentagelse af det, vi var inde paa i Gaar, og derfor skal jeg afstaa fra yderligere Bemærkninger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter gaar vi over til Talerlisten.

Boeck-Hansen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagde, at vi havde uvildige Mænd, vi havde tre, men, sagde det ærede Medlem, de er Ministerens Mænd. Hvad mente det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen med dette „men“? Hvad mente det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen med dette „men“? Nu spørger jeg igen, jeg spørger to Gange, ligesom jeg har rejst det andet Spørgsmaal flere Gange, og det gør jeg ganske simpelt, fordi jeg intet Svar faar. Jeg faar jo intet Svar. Hvad mente det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen med „men“?

Gregersen: Jeg skal i Henhold til de Udtalelser, som jeg fremsatte i Gaar, anbefale at stemme for Lovforslaget, naar det kommer til tredje Behandling.

Den Diskussion, som jeg havde i Gaar med det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, føler jeg i og for sig ingen Trang til i Dag at uddybe. Det ærede Medlem har nu sovet paa det og har fundet paa det Svar, som han, hvis han havde kunnet, gerne vilde have givet i Gaar. Jeg synes ogsaa, det havde været rimeligere, om det ærede Medlem allerede i Gaar havde staaet ved den Udtalelse, som han har fremsat i den paagældende Skrivelse, men han stod jo tværtimod op og sagde, at det var nye Beskyldninger, som jeg havde rejst, og som jeg ikke kunde bevise. Det var det ærede Medlems første og fundamentale Dumhed.

Det ærede Medlem siger, at der ikke var noget pinligt i Afsløringen, det var kun, hvad han havde sagt saa mange Gange fra Tingets Talerstol. Saa var der jo ingen Grund til den Ophidselse, som han gav Udtryk for ved bl. a. over for mig at sige, at det var en grænseløs Hensynsløshed. Jeg mener, at det fra denne Talerstol at citere noget, som Manden har sat sit Navn under, og som han meget ofte har fremsat her i Tinget, og som altsaa er hans egentlige

og oprigtige Mening, kan dog ikke være en Hensynsløshed.

Det ærede Medlem beskyldte mig i Gaar for et Falsum. Jeg sagde ganske vist noget lignende som det, det ærede Medlem beskyldte mig for, men jeg gjorde det forsigtigt. Jeg sagde: hvis jeg har hørt rigtigt, saa udtalte det ærede Medlem noget om, at han mente, at Rigsdagen var overflødig. Saadan kunde jeg forstaa det ærede Medlem efter det, han sagde. Det ærede Medlem forklarer, at det ikke var Meningen, og siger altsaa, det er et Falsum. Men naar det ærede Medlem siger: ja, saa er Regeringen og Rigsdagen nærmest overflødig, og derefter tilføjer: at Rigsdagen er det, har vi længe haft paa Følelsen — saa maa det ærede Medlem tilgive mig, at jeg kunde faa den Opfattelse, at det var det ærede Medlems Mening.

Men det, der altsaa staar fast, og det, jeg ønskede at slaa fast i Gaar, er, at Bondepartiet med alle Partiets Folketingsmedlemmers Underskrift har sendt en Skrivelse til adskillige Medlemmer i denne Sal, i hvilken de bebrejder disse, at de ved at understøtte den socialdemokratisk-radikale Regerings Dannelse har forskertset Muligheden for en stærk Mindretalsregering uden om Marxismen og dens Mænd, og bebrejder dem, at man derved bibeholder en i Grundloven uhjemlet Statskik. Det er rigtigt, at jeg var med til Grundlovsforhandlingerne, og jeg hørte ogsaa, hvad det ærede Medlem fremhævede der som sin Opfattelse, men jeg kan ikke huske, at det ærede Medlem ved den Lejlighed gjorde sig til Talsmand for, at Parlamentarismen skulde afskaffes i Danmark, at det fremtidig skulde være saadan, at en Regering skulde udgaa af Mindretallet og ikke af Flertallet.

Men jeg ønsker, som sagt, ikke en ny Diskussion om Spørgsmaalet i Dag. Jeg forstaaar, at det ærede Medlem i Gaar ikke var sig selv helt mægtig, for ellers vilde han i Gaar have afgivet den Erklæring, som han har afgivet i Dag, at der var ikke nogen grænseløs Hensynsløshed udvist fra min Side, at det, jeg har sagt, det var det ærede Medlems Mening.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl): Jeg vil gerne bringe Udvalgets Flertal en Tak for dets Tilslutning til Lovforslaget, idet jeg kun kan beklage, at det trods langvarige Forhandlinger og ihærdige Bestræbelser ikke lykkedes at opnaa en enstemmig Indstilling.

Til det ærede Medlem Hr. Krag kan